

KRÚŽKOR

Program do konce roku:

20.9. 19,30 Klub Vojenské akademie, Šumavská 4 - první poprázdninová beseda.

24.9. Vystoupení mužského sboru na tradičním Zpívání v Buchlovicích. Zájezdu se mohou zúčastnit i neúčinkující krúžkaři. Odjezd v 11 hodin od lázní na Kopečné, návrat asi ve 24 hodin, cena dopravy pro neúčinkující 30 Kč.

26.9. Vystoupení muziky a další spolupráce krúžkařů na Slévačských dnech.

4.10. 19,30 KVA, Šumavská 4 - akce Klub přátel lidového umění: Lipovjan z Lipova. Koná se s podporou odboru kultury Magistrátu města Brna. Soubor Lipovjan z Lipova vydal zvukovou kazetu s ukázkami ze svého pěveckého a hudebního repertoáru nastudovaného jak zesnulým Jarkem Miškeříkem, tak současným primášem Petrem Galečkou. Kazeta stojí 80 Kč a bude k dostání na večeru Klubu přátel lidového umění s Lipovjanem 4. října.

25.10. 19,30 KVA, Šumavská 4 - Hodová beseda.

8.11. 19,30 KVA, Šumavská 4 - akce Klubu přátel lidového umění: soubor Zavádka z Čejkovic. Koná se s podporou odboru kultury Magistrátu města Brna.

6.12. 19,30 KVA, Šumavská 4 - Mikulášská beseda.

13.12. 19,30 KVA, Šumavská 4 - večer Klubu přátel

lidového umění: Folklórní studio Buchlovice. Koná se s podporou odboru kultury Magistrátu města Brna.

20.12. 19,30 KVA, Šumavská 4 - Vánoční beseda.

Kronika

Na VI. mezinárodním folklórním festivalu Brno 95 vystoupil soubor APINITIS z lotyšského města Gulbena. O soubor pečoval náš krúžek, který s ním uskutečnil dvě mimořádné besedy a setkání vedení obou kolektivů. Lotyši se projevili jako sympatičtí lidé a pozvali náš soubor dospělých na příští rok do svého města a do Rigy.

Na brněnském festivalu vystoupil Slováček v pořadu Enyky benyky a dospělý soubor v prvním festivalovém večeru, oba soubory se pak zúčastnily průvodu. Po pravdě řečeno, účast v průvodu mohla být početnější.

Poděkování

Děkuji všem, kteří se jakkoliv zasloužili o dobrý průběh pobytu Lotyšů u nás, zejména pak hosteskám a hostesům Janě Kellarové, ing. Michalu Stáncovi, Jitce Danielové a Lukáši Rotreklovi, Zdeně Kristové a jejím dětem a manželům Veselým za přípravu posezení s vedením lotyšského souboru.

Starosta

Jubilanti

Neuvěřitelných padesátin se dožije 28.12. MVDr. Ladislav Bulíček, opora krůžkařské muziky.

Sponzoři a dárci

Děkujeme paní Jiřině Veškrnově za peněžitý dar Krůžku.

Z bratrských krůžků

BRATISLAVA

Krůžek v létě uskutečnil zájezd ke Sv. Antoníčkovu v Blatnici, do Kuželova a Vápenek.

Pravidelné krůžkařské besedy se konají opět v Osvětové besedě, Kramáry, Stromová ul. 18 (trolejbusy 211, 212 a 219, autobus 44), vždy o 19.hodině. 22. září (Michalská hodová beseda), 27. října, 24. listopadu (Kateřinská beseda s tombolou) a 15. prosince (Vánoční beseda s dárečky).

Rychtářem je stále Ivan Karenovič, podrychtářem ing. Vlado Petratur, stárky Mgr. Ludva Buchta a ing. Miloš Chalupa.

PRAHA

Krůžek se i nadále schází v restauraci Mánesu na konci Žofína. Nejbližší bude 11. října. Jinak se připravuje na oslavy stého výročí svého založení, které vyvrcholí slavnostním večerem v listopadu příštího roku.

Když šampión, tak z Moravy...

Hodnocení více než dvou set vzorků převážně moravských vín předcházelo Výstavě vín, kterou uspořádal Slováký krúžek v Praze. Na základě rozhodnutí čtyř komisí bylo šampiónem vyhlášeno Rulandské bílé ročník 1985 od Jana Bezchleba ze šlechtitelské stanice ve Bzenci. Šlo o výrok 16 špičkových degustátorů, kteří pracovali pod taktovkou mistra svého oboru Vítězslava Šuhajka. Jak pražským laikům odborníci vyložili, dostal vítězný vzorek za chuť, buket, jiskru a barvu z dvaceti možných bodů plných 19,5. Pořouchlíci tvrdí, že Moraváci mají vždy jenom tři druhy vín. Jedno pro sebe, druhé pro přátele a třetí pro Pražáky. Na našem koštu však byl výběr přece jen bohatší. Naši nejlepší vinaři se shodli v tom, že valná většina vzorků splnila velmi náročná kritéria soutěže.

Poměřit vlastní zkušenosti i schopnosti s oceněním profesionálů mohli Pražané i návštěvníci Prahy v sále Kulturního domu barikádníků ve Strašnicích. Za doprovodu cimbálové muziky krúžku měl každý možnost ochutnat a posoudit všechny ty rýňáky, rulandy, tramíny, veltlíny, vlašáky, sauvignony, portugaly, müllerky, frankovky, vavřince, směsky i vína šumivá. Pro Prahu možnost nevšední. A šance i pro ty, co zatím rozeznávali jen čtyři druhy - bílé, červené, zadarmo a za peníze...

Jediná žena v našich porotách pobaveně vzpomněla na své vinařské začátky, kdy vyslechla poučení zkušeného praktika: "Ženské patří k vinařství jako písničky - ale do vinného hospodářství se mi nehrabte!" Dnes je Irena Chleborádová uznávanou vinařkou.

Dr. Antonín Slovák

I. oharkový šmak ve Slovákém krúžku

Víte, ludkové moji milí, cesty Páně aj ludského myšleňá sú nevyzpytatelné... Na počátku letošního léta sem byl strýcu Kameníkovi za kmotra ked oslavovali tých zaslúžených padesát rokú svojého pohutého života. Bylo už hrubě po půlnoci, ked sme ešče trávili červa a pritem mudrovali o všeličém s co hýbe týmto světem. Ked tu zrazu strýc zakrútili hlavú jak mudrc, potem si pooblizovali šecky prsty po podbradku, který právě šmakovali a proněsli: "...nmysli si Fajo, já ked su už toťkaj stará para tož ti možu réc, že v robách si nevybereš... to máš s něma jak s flašú s nakládánýma oharkama... jeden tvrdý, druhý měkký... ále zakyslé sú šecky a zuby po nich trnú každému..."

No, ludé milí, já vím. Ožralý jazyk je veliký cent a těžké jarmo. To, že sa strýc otírali o ty robečky - to vzál čért, ále tých oharkú, tých sa dotknút neměli.

Neznám totiž lepší many nebeskéj lež sú ty oharky znojenské. A tož sem si umanúl, že ked máme v krúžku už košt vína, ked už máme aji košt téj slibovice, tož co by sme nemohli mět aji košt tých oharkú...

No, co vy na to? Po tem vánočním a silvestrovském obžestvu - by nám istotně pristalo si parádně vyčistit krýv. A co by sme to neoprubovali už v lednu na krúžkovéj zábavě? Ha?

Pak ňá ále došlo na mysl, že košt oharkú jako takový být dosti dobre nemože, lebo koštovat sa dá enom co, co teče a lák oharkový si myslím, že by nescél nikdo glgat.

To oharky, jako správné jezivo aj - to sa može šmakovat. A tož teda nazývajme to oharkovým šmakem!

A mohli by sme sa aji šeci co sme v krúžku navzájem popasovat, kdo z tých oharkú má ten nejlepší...

Teda, že každý, kto mohél a kto by scél, tož by tú flašu omniovú do Vánoc na bár kerú besedu donésl. A já bych tých oharkú do kvartýru k sebje pak vzál a dobre uschováł. Až do degustácie, kerá by sa konala pred krúžkovým šmakem odpornú komisú.

A s celú parádú by sa hodnotilo:

1. Šmak tých oharkú (měli by mět takú navinulú mléčnú kyselicu)
2. Jéjich velikost a tvar (naprotivá iným skúškám by sa vjác cénily tý oharky, keré by byly jaksi menší)
3. Tvrdošť (lebo naše milé ženičky scú, aby byl každý ten oharek co najtvdší) - kontrola téj tvrdosti by sa stanovila osvěčeným způsobem - metodú prvného vpichu speciálního pro túto skúšku vyrobeného aparátku
4. Čirost a vůňa teho láku, v kerým sa ty oharky máčajú, lebo ten má svoju nepominutelnú úlohu a jeho výroba je velikým tajemstvím každého stvoritela
5. Tento punkt ešče neni plně vyjasněný. O spoluprácu byla požádána Česká akademie věd naučných a přírodopisných.

Slavná komisija šeckeró vyhodnotí a výsledky sa vydajú tiskem. Najlepší oharkaré dostanú cenu a uznání. Krúžková verejnost si bude mět možnost porovnat potem jak sú daleko v súladu jéjich chuťové orgány s hodnocením.

Oharky budú za vstricné ceny sa prodávat a na hygienických táckoch podávat s možnosťú prikúpeňá dobrých oškvarků, Kristových (teda božích) milostí a iných dobrot pripravených našimi tetičkami.

Samozrejmě na suchu by neostál nikdo, lebo sa počítá, že pití si každý donese sám. V krajním případě si kúpí v bufétu za světové ceny.

Pro případ zvláštní potřeby bude k dispozici fajnšmekrům živočišné uhlí.

Jako průvodní akce oharkového šmaku sa vyhlasuje súťaž v prednese vlastných prác na poli volnej poézie, prózy, pesniček, a to na oharkovú tematiku.

A tož vás teda volám šeckých, kdo ste z daleka či blízka - donéste flašu oharků, ať sa nám na lednové krúžku porádne blýská... **ujo fajó**

Kolo-kolo-kolovýlet

Byl horký letní den, čas prázdnin, dovolených a odpočinku. Myslím si, že lépe se odpočívá aktivně, nejlépe pak s přáteli. Spojením těchto dvou forem odpočinku vznikla akce nazvaná Folklorně-cyklistická výprava do moravsko-rakouského pomezí se sportovní vložkou, již se účastnili tanečníci Slováckého krúžku. Ve čtvrtek 27. července brzy ráno jsme se v hojném počtu srazili u vlaku "couráku" mířícího z Brna na jih směr Znojmo vidím tě dvojmo. Počet účastníků byl přímo úměrný počtu kol, které ne zcela zaplnily poštovní vagón. Do této skupiny nutno zařadit naše předjezdce - Marka V. a Tomáše M. a dále našeho trasvedoucího Miloše, který se z "vážných důvodů" nemohl zúčastnit. První skupina odjela vlakem se slovy "není nutné vyhrát, ale zúčastnit se" , druhá již méně početná skupinka vyrazila na kolech se slovy "je to asi 80 kiláků, za čtyři hodiny jsme tam". Ve vlaku panovala ospalá nálada, neboť brzké vstávání některým nedělá dobře. Přesto jsme se odhodlali volit prvního cyklostárka. Jednohlasně byl zvolen Jirka M., jako jediný přítomný muž

družstva. Cykloovečky rozhodly i o druhém a třetím cyklostárkovi z řad předjezdců. Čtyři hodiny jsme čekali na vranovské pláži na naše předjezdce. A stejně nepřijeli. Vydali jsme se tedy po naplánované trase směrem k noclehu pod hradem Bítov. Zbytek mužstva jsme potkali až večer. Oba borci podcenili počet hospod umístěných cestou i vzdálenost. Pokuste se vžít do situace, kdy se rozjedete se slovy "osmdesát kilometrů nás nezabije" a po devadesáti km si pak přečtete deprimující ceduli "Vranov n. Dyjí 35 km".

Druhé ráno nebylo již tak jasné a horké. Přesto jsme se odhodlali pokračovat v naplánované trase. Pouze Tomáš usoudil, že by to po včerejšku nezvládl, a tak se pro jistotu na svém kole vydal zpět. Ne však do Brna, nýbrž do Uherského Hradiště. My jsme mezitím dorazili na hrad Bítov (cestou jsme si už podruhé uvědomili proč s námi nejel náš "trasovedoucí"). Po prohlídce zrekonstruovaného objektu jsme pokračovali dál. Začínalo se mračit, proto když se na obzoru objevila hospoda, všichni dostali žízeň. Jen jsme si objednali, strhla se průtrž mračen a hospodský si mnul ruce říkajíc: "Když tady začne pršet, nepřestane do tří dnů." Tak jsme i v klidu poobědvali.

K překvapení všech jsme vydrželi v hospodě až do zavíračky (ve tři hodiny) ačkoli venku již nepršelo. Shodli jsme se na tom, že do lesa teď raději nepojedem a vezmeme to oklikou, což znamenalo o 14 km víc. Jelo se velmi dobře, takže při měření mezičasů jsme jen žasli. Opět jsme podali nadprůměrný výkon. Nocleh jsme tentokrát hledali v interiéru. Čirou náhodou jsme sehnali jeden dvoulůžkový pokojík pro šest lidí v hostinci v Podhradí.

Třetí den se nám vstávalo obtížně, neboť jsme byli tak zaklíněni do sebe, že jsme museli vstát všichni naráz. O to rychleji jsme byli v obchodě na snídani (v přízemí hostince). Na vranovské pláži jsme očekávali příjezd třetí skupinky (Liba + Tomáš = další organizační zádrhel...). Kolem Dyje se jelo pohodlně, už horší to bylo na Pašerácké stezce, kdy i tlačení kola bylo značně vyčerpávající. Každý volil svou taktiku. Někdo tlačil co nejrychleji, aby už mohl odpočívat, jiní tlačili pomalu, aby mohli odpočívat za jízdy, někteří zdatní šlapali. Hanka J. šlapala tak rychle, že zavařila šlapátko. Opravy se ujal Ing. Jiří Martinek u něhož jsme nepochybovali o zdárném výsledku. Taky že ano. Mohli jsme pokračovat směrem na Čížov, dále pak na Hardegg v Rakousku. V Čížově došlo k rozdělení skupiny, neboť Jitka se svou alergií nemohla pokračovat. Jirka jako mužný doprovod se tedy s ní vydal do Šumné na vlak a pak do Brna. Zbytek pokračoval do Hardeggu (s výjimkou Jiřky, která sice před hraničním přechodem sebevědomě mávala pasem, ale neplatným). Vyměnily si tedy s Hankou kola, Jiřka tlačila zpět do Čížova. K překvapení všech jsme potkali třetí skupinu na hraniční čáře při návratu z Rakous (Liba + Tomáš). Byli jsme tedy bohatší o jednu cykloovečku a cyklostárka. Nocleh jsme se vydali hledat tentokrát do lesa. Našli jsme hezký palouček, sice za plotem, zato s ohništěm. Při ohýnku se vyprávělo a vzpomínalo, když tu náhle z lesa vyskočili dva lesáci. V rukou láhev vínka, veselí, inu pozvali jsme je k nám. Později jsme se dozvěděli, že pozemek patří jim.

Ráno bylo probuzení příjemné. Naše cesta se blížila ke konci, zbývalo už jen dorazit do Znojma (cca 10 km) a

nasednout na správný vlak. To proběhlo bez humorných situací. Myslím si, že těch bylo dost. Snad příští rok zavítáme do jiných končin, třeba právě k Vám.

... Ale až potkáte Hanku Janíkovu, nezapomeňte se jí zeptat: "Hanko, a co kozy?" !...

[cykloovečky & cyklostárci]

Kružkozor - vydává Slovácký krúžek v Brně. Vychází zpravidla čtyřikrát ročně. Odpovědný redaktor dr. Václav Štěpánek, grafická úprava Radim Machů. Příspěvky do Kružkozoru přijímají všichni členové výboru. Náklad 150 výtisků.